

SLO IN DS

Priljubljeni bodimo, kot da bo jutri vojna in delajmo kot da je 100 let ne bo

Gasilci so prej kot v desetih minutah pogasili »požar«. Ni pomembno to, da je bil ogenj namišljen, temveč dokaz, da so vnanjgoriški gasilci zares spretni in vedno pripravljeni na posredovanje.

NNNP V VNANJH GORICAH

Spopad z bojnim strupom

Sirena je zatulila trikrat po dvajset sekund s presledki po 15 sekund: nevarnost napada z jedrskimi, biološkimi in kemijskimi sredstvi. Kakšna je nevarnost, se še ne ve. Sedaj se je treba kar najhitreje umakniti, najsi bo v klet ali pa v sodobno zaklonišče, kakršno ima VVZ Marija Novak v Notranjih Goricah.

V zaklonišču smo se znašli poleg malčkov iz vrta, članov štaba za civilno zaščito, članov enote za RBK zaščito, enote za prvo medicinsko pomoč, tehnične in veterinarske enote. Medtem, ko so malčki mirno zajtrkovali, je na zastrupljeno območje odšla četverica RBK izvidnice in kmalu sporočila,

RBK izvidnica je opravila delo. Gasilec čisti oblačila izvidnikov, ki po naporni nalogi že težko čakata, da bosta snela vse, kar sta si nadela, zato da sta se varno gibal po zastrupljenem zemljišču in ugotovila s čim je pravzaprav zastrupljeno.

da je sovražnik iz zraka z bojnim strupom mehurjevcem zastrupil stari del Vnanjih Goric. Nato je na delo odhitela gasilska enota in dekontaminirala zastrupljeno območje, ki so ga že pred tem označili in zavarovali člani RBK zaščite, oboji pa so o vsem obveščali štab CZ, ki je bil še vedno v zaklonišču. Dekleta iz enote za prvo medicinsko pomoč so pod kozolec dvojnik – tudi tega so dekontaminirali – prenesla nekaj ranjencev in jih večje oskrbela.

Smola je bila še ta, da je v vasi izbruhnil požar. K sreči imajo v Vnanjih Goricah prostovoljno gasilsko društvo in deveterica gasilcev je posredovala zelo hitro in v kati zatrla »ognjene zublje«. Po tem dejanju je štab CZ zapustil zaklonišče, se preselil v dom krajanov in izdal ukaz o prenehanju nevarnosti.

Tako je potekala samozaščitna vaja v krajevni skupnosti Vnanje Gorice 20. oktobra. Zadnje podobno vajo so izvedli pred petimi leti. Tokrat je sodelovalo 65 članov CZ v vseh enotah, v dobri povezavi s štabom, tako da je bil z vajo zadovoljen poveljnik civilne zaščite Ivan Zadel, pa tudi drugi člani komiteja za SLO in DS. Tudi 280 učencev višjih razredov osnovne šole Brezovica, ki so si z zanimanjem ogledali vajo, je bilo zadovoljnih, saj je bil obrambni dan zanje nadvse poučen. Krajan Vnanjih Goric so spoznali, da primanjkuje še nekaj potrebne opreme, predvsem pa, da se je treba na take in podobne nevarnosti pripravljati še bolj zavzeto, saj le vaja dela mojstra.

Tekst in foto: DANILO HINIČ

V zaklonišču VVZ je prostora za 160 ljudi. Najprej so se vanj zatekli otroci s tovarišicami. Za malčke je bil počitek na trinadstropnih mrežnicah nekaj nevsakdanjega. Kljub temu da je izpod stropa brela slaba svetloba in da je bila nekajkrat popolna tema (med preskusom agregata), so otroci hrabro zdržali umik na varno.

Dekle si je poškodovalo roko. Krvi ni videti – najbrž gre za zvini, če ni morda zlomljena. Do prihoda zdravnika jo bova mobilizirali...

Požarna varnost je skrb vseh

Z izteklimi zadnjimi dnevi oktobra – meseca požarne varnosti – so slednjič razvidni tudi prvi preglednejši kazalci o krepitvi in razširjanju požarnovarnostne zaščite v letošnjem letu.

Pri tem že prve bežne analize kažejo, da ves trud, ki ga je v to široko zasnovano delo vložila Občinska gasilska zveza ni bil zaman in da protipožarna preventiva le dobiva obseg, ki jamči njeno uspešnost.

»Brez zadržkov lahko rečemo, da je protipožarna kultura v porastu,« ugotavlja Ciril Ropret, predsednik Občinske gasilske zveze. »K temu največ prispeva naše tesno sodelovanje z vsemi, ki se ukvarjajo s požarno varnostjo, še posebej s prostovoljnimi gasilskimi društvi, ki še naprej ostajajo jedro protipožarne zaščite v posameznih krajih. Z GD (teh imamo trenutno poleg dveh industrijskih 54, s Podolnico pa jih bo že čez nekaj dni 55) pretresamo prav vse tekoče probleme – od vzgoje kadra pa do vozil in gasilskih domov – in upoštevamo njihove morebitne predloge pri posameznih oblikah sodelovanja. Gasilska društva se največ obračajo na nas z avto tehničnih težav – popravila vozil, gasilskih domov, motorov in tehnične ter osebne opreme, kar vse terja precej denarja, ki ga društva seveda ne zmorejo.

Usposabljanje ima prednost

V podobni tesni povezavi pripravljamo tudi tečaje za nove gasilce. Te praviloma organiziramo tam, kjer je največ prijav (teh mora biti vsaj 25–30), kajti tudi to je povezano z nemajhnimi gmojnimi stroški. Za predavatelje večidel poskrbimo sami, se pravi naša gasilska zveza, le pri tečajih za višje častnike se obrnemo na Mestno gasilsko zvezo.

Nič manj pozornosti ne posvečamo tudi usposabljanju strojnikov, ki so pri vsaki praktični vaji ključnega pomena: če ti zatajijo, se pravi, če pravilno ne sprejemajo in oddajajo vode, je ves trud ostalih gasilcev zaman. To velja še posebej za vaje, kjer uporabljamo verižni sistem (to je v hribovitih, težko do-

stopnih predelih), kakršnih imamo v zadnjem času še največ.

OGZ je letos izvedla v vsakem svojem sektorju vsaj štiri praktične vaje, z namenom seve, da kar najbolj približajo članom svojih GD in drugim pomožnim enotam razmere pravega požara. Pri vsaki taki večji vaji je sodeloval tudi štab operative OGZ, ki je ob koncu razčlenil celotni njihov potek in opozoril na morebitne napake. S tem so vaje pridobile tako na pravilnosti, kot seveda tudi na resnosti.

»S tem pa vendarle ne moremo reči, da smo pri pravih požarih povsem brez težav,« je opozoril grenkejši plat protipožarne zaščite Ciril Ropret. »Pozimi, na primer, nam sneg včasih dobesedno onemogoči, da bi prišli do višjih, težje dostopnih krajev, ali pa so ti že sami po sebi tako oddaljeni, da ni moč pravočasno do njih. Tu so nam v veliko oporo trojke, ki sicer delujejo v sklopu matičnih društev, kakor seveda tudi uvidene gospodari, ki so si sami priskrbeli zasilne ročne gasilske aparate. Slednjih naj bi bilo v teh oddaljenih krajih kar največ.

Kar najširše podružbljanje požarnovarnostne zaščite, namreč, da bi ta zajela čim širši krog ljudi, je ob vsem tem tudi ena prednostnih nalog Občinske gasilske zveze. S tem namenom se zveza in z njo vsa društva vse tesneje povezujejo s KS, DPM in ZSMS, sodelujejo pa tudi pri ustanavljanju pionirskih društev »Mladi gasilec« in pripravljajo ogledne gasilske opreme, tečaje in predavanja s področja požarne varnosti.

»Seveda pa vse to še zdaleč ne delamo le v oktobru, ampak tudi vse ostale mesece,« je zaokrožil še sam pomen meseca požarne varnosti Ciril Ropret. »V tem mesecu le preizkusimo našo celotno pripravljenost, kar ni nič drugega kot nekakšna pokazitvena bilanca našega minulega dela. Toda skrb za požarno varnost dejansko traja vse leto.«

BRANKO VRHOVEC

IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV VIČ

Radi bi delali, pa...

Krajevne skupnosti Milan Česnik, Stane Sever, Malči Belič, Rožna dolina, Vič, Kozleja, Brdo in Vrhovci imajo to skupno lastnost, da imajo vse skupaj eno samo društvo upokojencev, ki šteje preko 1700 članov, deluje pa pod imenom Društvo upokojencev Vič. »Jasno je, da tako širokega področja ne moremo obvladovati. Pa ne le zato, ker je tako široko, ampak predvsem zato, ker nimamo pogojev, da bi dejavnost sploh razvili. Nimamo namreč ustreznih delovnih prostorov. Stiskamo se tu v majhni sobici na Trgu MDB 14, kjer so pravzaprav samo pogoji za pobiranje članarine,« nam je pripovedoval podpredsednik društva LOJZE ZORČIČ. In res je tako.

V sobici, kjer imajo svoje prostore, je komaj dovolj prostora za dve pisalni mizi, čisto majhno omaro in en ali dva stola, da se obiskovalec, ki navadno ni mlad, lahko usede, spočije. V tem prostoru si prav zares težko predstavljamo, da bi vadil pevski zbor, da bi odigrali partijo šaha ali kart. Več kot pet ali šest ljudi namreč vanjo ne more.

Posamezne dejavnosti pa seveda ne moreš razviti, če se z ljudmi nimaš kje sestati, za vsak drug prostor pa morajo odšteti najemnino, pa čeprav ga najamejo za urico ali dve.

To je torej največji in lahko bi rekli tudi edini razlog, da Društvo upokojencev Vič ne deluje tako kot bi želelo. Vrzeli sicer skušajo zapolniti z vsakomesečnimi izleti po Sloveniji in z letovanjem v domu v Izoli. To pa je seveda vse premalo. Širših aktivnosti kljub dobri volji ne morejo organizirati.

Seveda pa nekatere dejavnosti vseeno tečejo. Tako Društvo upokojencev pomaga z vsemi nasveti, ki jih le ti potrebujejo in želijo, pomagajo jim priti do stanovanja, člani društva redno obiskujejo ostarele, ki jim noge in

Ob zaključku Tedna upokojencev je Društvo upokojencev Vič skupaj z Društvom upokojencev Notranje Gorice organiziralo proslavo in tovariško srečanje s pestrim kulturnim programom in športnimi tekmovanji v balinanju, šahu in strelstvu. Srečanje je bilo organizirano z namenom, da se vsaj enkrat letno spomnimo ljudi, ki so vsa povojna leta aktivno delovali na raznih področjih in da jih tudi po upokojitvi vključimo v razne dejavnosti. Posebne zasluge, pravijo na DU Vič, veljajo za izredno uspešno srečanje Ivo Selanu, Alojziju Milovanoviču in Jožetu Tomšiču iz DU Notranje Gorice, gospodinu Jožetu Sojerju, pa tudi folklorni skupini, pevskima zboroma in pionirjem, pa harmonikarjem in ostalim, ki so pripravili pester kulturni program.

45 let smo garali, pa si ne zaslužimo boljših društvenih prostorov.

zdravje ne služijo več dobro. In kar je najpomembnejše – upokojenci so navadno tudi najaktivnejši krajan v krajevnih skupnostih, člani vseh mogočih delegacij, aktivni pri SLO in DS, družbenopolitične organizacije v krajevnih skupnostih navadno slonijo prav na upokojenceh in njihovih aktivnostih. Prav to dejstvo pa je tudi eden izmed vzrokov, da, kot nam je pripovedoval tovariš Zorčič, upokojenci ne morejo razumeti odnosa družbe do njih, kadar izrazijo kakšno željo, potrebo, kot je naprimer ta po prostorih. »Vi ste že vse dobili, pa saj nič ne rabite več,« jih menda marsikje odpravijo.

Da bomo delo društva zaživelo, pa so poleg prostorov potrebni še drugi ukrepi. Najprej uresničitev zamisli, da bi v krajevnih skupnostih, kjer so pogoji za to, ustanovili ne le aktivne ampak kar samostojna društva upokojencev. Tako bi se področje dela posameznega društva – v tem primeru društva upokojencev Vič – zožilo in delo društva bi lahko postalo bolj kreativno, dejavnost društva bi se lahko približala članom in v svoje vrste pritegnila nove upokojence.

Prav je torej, da se vsi, ki smo sedaj še relativno mladi in zaposleni zavedamo, da bomo tudi mi kaj kmalu upokojenci. Zamislimo se in povejmo naglas, kaj naj bi upokojenci delali in potem pogledajmo, kaj upokojenci dejansko delajo, kakšne pogoje imajo, da jesen svojega življenja preživijo čimbolj prijetno, pa hkrati tudi kreativno in koristno.

NINA ČOŽ